

i Landet skal have en positiv, rationel Industripolitik, eller vi ikke skal have det.

I mine Øjne er det ganske udelukket, at Landbruget vil kunne løse de befolkningspolitiske Problemer, som allerede har rejst sig og vil rejse sig med øget Skarphed i den nærmeste Fremtid. Landbruget kan ikke absorbere Befolkningsoverskuddet her i Landet. Jeg ser ganske vist, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard som Ordfører for de Radikale anbefaler at gaa videre ad Jordudstykningsvejen, ad Husmandspolitikken Veje, men jeg kunde dog tænke mig, at en saa erfaren praktisk Landmand som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er kommet noget bort fra de dristige Udtalelser, han fremsatte for Aar og Dag siden: at han ikke vilde være bange for at tage Ansvaret for Udstykning i stor Stil, saaledes at der aarligt i Løbet af en halv Snes Aar, tror jeg, det var, blev oprettet saadant noget som 4 000 Husmandsbrug ved Hjælp af Laan til en 600 Mill. Kr. Jeg betvivler, at det er en Vej, som vil være farbar til at raade Bod paa de mest iøjnefaldende Følger af den nuværende Erhvervskrise. Men jeg maa samtidig rette paa ny det Spørgsmaal til den højtærede Regering, om den virkelig tror, at den Politik ret længe vil kunne lade sig opretholde, som bestaar i paa den ene Side under ekstraordinær Arbejdsløshed — og den højtærede Statsminister har jo i sin Programtale erkendt, at vi havde en overordentlig, altsaa en ekstraordinært stor Arbejdsløshed — at nedskære sagesløse Arbejdsløshedsunderstøttelse og samtidig forhindre dem i at faa opfyldt deres billige og rimelige Krav paa at faa Beskæftigelse, paa at faa Arbejde. Begge Dele kan man ikke gøre paa een Gang, og jeg vil se det, før jeg tror det, at konservative Borgere, konservative Vælgere, siger god for en Politik af den Beskaffenhed.

Ja, jeg hørte ganske vist den højtærede Handelsminister i Gaar paa ny — han har gjort det før — invitere de Konservative til at gaa ind i et borgerligt Samarbejde under Venstres Førerskab til Bekæmpelse af Socialdemokratiet, af Arbejderklassen. Det har Venstre gjort før, den højtærede Handelsminister har allerede i 1922 fremhævet, ret pralende, ret ostentativt, ret arrogant, at Venstre var det eneste Parti, som paa virksom Maade kunde bekæmpe Socialdemokratiet. Dette imødegik den Gang Ordføreren for de Konservative, det ærede Medlem Hr. Pürschel, idet han hævdede, at det var lige omvendt, at det i Virkeligheden var det konservative Parti, der

havde de bedste Betingelser for at bekæmpe Socialdemokratiet, vel at mærke ved en Politik, som var ikke lidt væsensforskellig fra den, Venstre fører. Den højtærede Handelsminister fremhævede, næsten med en vis Tilfredsstillelse, at der bestaar en dyb Kløft mellem Arbejderpartiet og de andre Partier, og det er aabenbart den højtærede Regerings og Venstrepartiets Hensigt og Maalet for deres Politik at holde denne Kløft aaben saa vidt muligt. Jeg tror, at for Konservatismen er Opgaven lige den modsatte, nemlig at søge at faa gjort Kløften saa smal som muligt og saa lidet dyb som muligt, og det kan man kun gøre ved at føre en forstaaende Erhvervspolitik overfor vore Byerhverv. Derfor kan jeg ikke se rettere end, at den Politik, den højtærede Regering nu klart og tydeligt er gaaet ind for, den vil det konservative Folkeparti ikke i Længden kunne slutte op om; det kan det ikke uden at udlette sig selv som politisk Parti, ikke uden at svinge de Opgaver, som det først og fremmest er sat til at varetage i vort politiske Samfund.

Jeg ser godt, at der er Mangler ved det Forslag, som Socialdemokratiet har fremsat, at der kan være tekniske Fejl ved det, men jeg vil hævde, at det Grundsynspunkt, det Grundprincip, der nu er knæsat officielt af Socialdemokratiet, ganske falder sammen med de ledende Synspunkter for konservativ Erhvervspolitik, og jeg maa for mit Vedkommende hævde, at de Forhold, der bliver skabt, hvis dette Forslag bliver til Lov, er at foretrække for Opretholdelsen af den erhvervspolitiske Situation, vi har i Øjeblikket.

Hvis det virkelig er den højtærede Regerings Mening, at man overfor Krisen — det strider altsaa mod den højtærede Statsministers Udtalelse, hvori han erkender, at det er muligt ved Statsindgreb at tilvejebringe Betingelser for Genskabelse af et sundt og konkurrenceedygtigt Erhvervsliv —, hvis Partiet Venstre til Trods for Statsministerens Udtalelse vil fastholde, at Forholdene, som Statsministeren har sagt ved en anden Lejlighed, skal trække sig i Lave af sig selv, at det er Kræfternes frie Spil, der skal raade i denne Krise og efterhaanden hjælpe os ud af Krisen, saa kan jeg ikke se rettere end, at saa behøver vi i Grunden ingen Regering af Hensyn til den erhvervspolitiske Situation. For naar Forholdene skal og kan trække sig i Lave af sig selv, af hvilken Grund har man saa en Regering paa det erhvervspolitiske Omraade?